Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
Т. ĆАРЕТА
представено на 14 март 2024 година[1]

Дело C-541/22 P

Araceli García Fernández,
Faustino González Parra,
Fernando Luis Treviño de Las Cuevas,
Juan Antonio Galán Alcázar,
Lucía Palazuelo Vallejo-Nágera,
Macon, SA,
Marta Espejel García,
Memphis Investments Ltd,
Pedro Alcántara de la Herrán Matorras,
Pedro José de Jesús Benito Trebbau López,
Pedro Regalado Cuadrado Martínez,
María Rosario Mari Juan Domingo
срещу
Eleveté Invest Group, SL,
Antonio Bail Cajal,
Carlos Sobrini Marín,
Edificios 1326 de l'Hospitalet, SL,
Juan José Homs Tapias,
Anna María Torras Giro,
Marbore 2000, SL,
Trístan González del Valle,
Европейска комисия,
Единен съвет за преструктуриране (ЕСП),
Кралство Испания,

Banco Santander, SA

„Обжалване — Икономическа и парична политика — Банков съюз — Единен механизъм за преструктуриране — Регламент (ЕС) № 806/2014 — Член 18 — Условия за преструктуриране — Член 20 — Оценка за нуждите на преструктурирането — Член 296 ДФЕС — Задължение за мотивиране — Член 47 от Хартата на Основните права на

[1] Език на оригиналния текст: английски.

Европейския съюз — Жалба за отмяна и искане за поправяне на вреди — Преструктуриране на Banco Popular“

I. Въведение

1. Единният механизъм за преструктуриране (наричан по-нататък „ЕМП“) е създаден през 2014 г.[2] На 6 юни 2017 г. той е използван за първи път за Banco Popular Español, S.A. (наричана по-нататък „Banco Popular“).

2. Жалбоподателите по настоящото дело са физически и юридически лица, които са били акционери в Banco Popular или са притежавали инструменти на допълнителния капитал от първи или втори ред, емитирани от Banco Popular преди приемането на схемата за преструктуриране[3] на последната.

3. С жалбата си до Общия съд жалбоподателите в първоинстанционното производство (жалбоподателите по настоящото дело) оспорват схемата за преструктуриране и нейното одобрение от Европейската комисия, както и свързаните с това документи, и искат поправяне на вреди и обезщетение. Тази жалба, наред с пет други, е избрана за пилотно дело пред Общия съд[4] и е отхвърлена по същество с решение от 1 юни 2022 г., Eleveté Invest Group и др./Комисия и ЕСП (T-523/17, EU:T:2022:313, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“).

4. Успоредно с това има друга висяща жалба до Съда в контекста на преструктурирането на Banco Popular, дело C-535/22 P, Aeris Invest/Комисия и ЕСП[5], в която има значително припокриване на изложените доводи (наричана по-нататък „паралелната жалба до Съда“). Заключението ми по тази жалба се представя в същия ден (наричано по-нататък „паралелното заключение“) и тези две паралелни заключения следва да се четат заедно.

5. В настоящото производство по обжалване задачата на Съда не е да провери схемата за преструктуриране и нейното одобрение от Комисията (и всякакви други документи, оспорени в първоинстанционното производство), а по-скоро начина, по който Общият съд

[2] Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за преструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за преструктуриране и Единния фонд за преструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1, наричан по-нататък „Регламентът за ЕМП“).

[3] Решение SRB/EES/2017/08 на изпълнителната сесия на Единния съвет за преструктуриране от 7 юни 2017 година за приемане на схема за преструктуриране на Banco Popular Español, SA (наричана по-нататък „схемата за преструктуриране“). Схемата за преструктуриране е одобрена с Решение (ЕС) 2017/1246 на Комисията от 7 юни 2017 година за одобряване на схемата за преструктуриране на Banco Popular Español S.A. (ОВ L 178, 2017 г., стр. 15, наричано по-нататък „одобрението на Комисията“).

[4] Останалите пилотни дела са: (1) Решение от 1 юни 2022 г., Del Valle Ruíz и др./Комисия и ЕСП (T-510/17, EU:T:2022:312). Жалбата по дело C-539/22 P, Del Valle Ruíz и др./Комисия и ЕСП, е подадена до Съда, но е оттеглена на 22 юли 2023 г. (2) Решение от 1 юни 2022 г., Aeris Invest/Комисия и ЕСП (T-628/17, EU:T:2022:315). Жалбата до Съда срещу това решение е висяща по дело C-535/22 P, Aeris Invest/Комисия и ЕСП. (3) Решение от 1 юни 2022 г., Algebris (UK) и Anchorage Capital Group/Комисия (T-570/17, EU:T:2022:314). Това решение не е обжалвано пред Съда. (4) Решение от 1 юни 2022 г., Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno и SFL/ЕСП (T-481/17, EU:T:2022:311). Понастоящем има две висящи жалби до Съда срещу това решение. Първо, по дело C-551/22 P, Комисия/ЕСП. Вж. заключението на генерален адвокат Ćapeta по дело Комисия/ЕСП (C-551/22 P, EU:C:2023:846). Второ, по дело C-448/22 P, SFL/ЕСП. (5) Определение от 24 октомври 2019 г., Liaño Reig/ЕСП (T-557/17, EU:T:2019:771). При обжалването му това определение е потвърдено от Съда с решение от 4 март 2021 г., Liaño Reig/ЕСП (C-947/19 P, EU:C:2021:172), който постановява, че Общият съд не е допуснал грешка, като е приел, че спорната разпоредба не може да бъде отделена от схемата за преструктуриране на ЕСП.

[5] Срещу решение от 1 юни 2022 г., Aeris Invest/Комисия и ЕСП (T-628/17, EU:T:2022:315, наричано по-нататък „обжалваното паралелно съдебно решение“).

е упражнил правомощията си за контрол[6]. В контекста на посочените две жалби до Съда това означава, че той ще провери, първо, дали Общият съд е тълкувал правилно релевантните разпоредби от Регламента за ЕМП, и второ, дали Общият съд е осъществил контрол в достатъчна степен върху схемата за преструктуриране, която е изготвена от Единния съвет за преструктуриране (наричан по-нататък „ЕСП“) и одобрена от Комисията.

6. Релевантният стандарт за контрол наскоро бе консолидиран от Съда в решение Crédit lyonnais[7]. В това решение Съдът установява, че съдилищата на Съюза не трябва да заменят решението на орган на Съюза със свое собствено. Вместо това те трябва да определят дали решението почива на точно установени факти и дали не е опорочено поради явна грешка в преценката или злоупотреба с власт[8].

7. Този стандарт се потвърждава от изискванията на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“). За да бъде съдебният контрол ефективен и да гарантира правото на защита, „заинтересованото лице [трябва] да може да се запознае с основанията за взетото спрямо него решение посредством прочита на самото решение или чрез съобщаване на тези основания по искане на това лице, без да се засяга правомощието на компетентния съд да изиска съобщаването им от съответния орган, за да може то да защити правата си при възможно най-добрите условия и да реши, разполагайки с цялата необходима информация, дали е необходимо да сезира компетентния съд“[9].

8. Предвид гореизложените съображения ще предложа на Съда да потвърди двете обжалвани съдебни решения.

II. Събитията, довели до производството пред Общия съд

9. Фактите от значение за настоящата жалба, обяснени по-подробно в точки 25—83 от обжалваното съдебно решение, могат да бъдат обобщени по следния начин.

10. Финансовото състояние на Banco Popular започва да се влошава през 2016 г. На 5 декември 2016 г. изпълнителната сесия на ЕСП приема план за преструктуриране на групата Banco Popular. Инструментът за преструктуриране, предпочетен в плана за преструктуриране от 2016 г., е този за споделяне на загуби, предвиден в член 27 от Регламента за ЕМП. Този план обаче не е използван при осъщественото в крайна сметка преструктуриране.

11. През април 2017 г. Banco Popular започва процедура за частна продажба с цел да се продаде на силен конкурент, а това да възстанови финансовото ѝ състояние. Крайният срок, в който евентуалните купувачи, проявяващи интерес към придобиването на Banco Popular, трябва да подадат оферти, е определен за 10 юни 2017 г., като впоследствие е

[6] Според Съда „в производството по обжалване Съдът проверява по-специално дали Общият съд е отговорил надлежно на всички изложени от жалбоподателя доводи“. Решение от 11 ноември 2021 г., Autostrada Wielkopolska/Комисия и Полша (C-933/19 P, EU:C:2021:905, т. 50).

[7] Решение от 4 май 2023 г., ЕЦБ/Crédit lyonnais (C-389/21 P, EU:C:2023:368). Този подход е възприет и от Общия съд в обжалваното съдебно решение, точки 110—115, и в обжалваното паралелно съдебно решение, точки 115—119.

[8] Решение от 4 май 2023 г., ЕЦБ/Crédit lyonnais (C-389/21 P, EU:C:2023:368, т. 55).

[9] Решение от 24 ноември 2020 г., Minister van Buitenlandse Zaken (C-225/19 и C-226/19, EU:C:2020:951, т. 43 и цитираната съдебна практика).

удължен до края на юни 2017 г. С писмо от 16 май 2017 г. Banco Santander, SA (наричана по-нататък „Banco Santander“) уведомява Banco Popular, че не може да подаде твърда оферта в рамките на процедурата за частна продажба.

12. На 23 май 2017 г. председателката на ЕСП, г-жа Elke König, дава интервю за телевизионния канал „Блумберг“, в което е запитана по-специално за състоянието на Banco Popular.

13. През целия май 2017 г. редица медии съобщават за затрудненията на Banco Popular, включително „Ройтерс“. В статията, публикувана от „Ройтерс“, се посочва по-специално, че според неназовано длъжностно лице на Съюза един от водещите банкови надзорници в Европа предупредил длъжностните лица на Съюза, че ако не успее да намери купувач, Banco Popular може да трябва да се преструктурира. Съгласно статията длъжностното лице посочило също, че председателката на ЕСП неотдавна издала „ранно предупреждение“ и заявила, че ЕСП следи процедурата (на Banco Popular) внимателно с цел евентуална намеса. В същия ден ЕСП публикува прессъобщение, в което оспорва съдържанието на тази статия.

14. В първите дни на юни 2017 г. Banco Popular е изправена пред масови тегления на ликвидни средства.

15. На 3 юни 2017 г. изпълнителната сесия на ЕСП приема Решение SRB/EES/2017/06 относно предлагането на Banco Popular на пазара, което е адресирано до Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, Фонд за организирано преструктуриране на банките, Испания). ЕСП одобрява незабавното започване на процедурата за продажба на Banco Popular от FROB и дава указания на последния относно изискванията за предлагане на пазара съгласно член 39 от Директива 2014/59[10]. ЕСП указва по-специално на FROB да се свърже с петимата потенциални купувачи, поканени да подадат оферти в рамките на предишната процедура за частна продажба, провеждана от Banco Popular. Двама от петимата потенциални купувачи решават да не участват в процедурата за продажба, а един е отхвърлен от Европейската централна банка (ЕЦБ) по пруденциални съображения.

16. На 5 юни 2017 г. ЕСП приема първа оценка (наричана по-нататък „оценка 1“) съгласно член 20, параграф 5, буква а) от Регламента за ЕМП, която е предназначена да предостави данни с цел да се определи дали са изпълнени условията за преструктуриране. Тази оценка е извършена от Deloitte, което ЕСП наема на 23 май 2017 г. като независим експерт.

17. Сутринта на 5 юни 2017 г. Banco Popular подава първо искане за извънредно ликвидно улеснение (наричано по-нататък „ИЛУ“) до Banco de España (Централна банка на Испания), а следобеда — второ искане, в което търсената сума е увеличена поради сериозни движения на ликвидни средства. По искане на Централната банка на Испания и след извършена от ЕЦБ още същия ден преценка на искането на Banco Popular да получи ИЛУ Управителният съвет на ЕЦБ не представя възражения Banco Popular да получи такова улеснение за

[10] Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190, наричана по-нататък „Директива 2014/59“).

периода до 8 юни 2017 г. Banco Popular получава част от това извънредно ликвидно улеснение, но Централната банка на Испания не е в състояние да предостави останалата част от ИЛУ на Banco Popular [11].

18. На 6 юни 2017 г. ЕЦБ установява, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна съгласно член 18, параграф 4, буква в) от Регламента за ЕНМ и съобщава тази оценка на ЕСП в съответствие с член 18, параграф 1, трета алинея от Регламента за ЕМП [12].

19. В същия ден Deloitte изпраща на ЕСП втора оценка (наричана по-нататък „оценка 2“) по член 20, параграф 10 от Регламента за ЕМП. Целта на оценка 2 е да се оцени стойността на активите и пасивите на Banco Popular, да се прецени как биха били третирани акционерите и кредиторите, ако за Banco Popular се проведе обичайно производство по несъстоятелност, както и да се предоставят данни, позволяващи да се вземе решението относно подлежащите на прехвърляне акции и инструменти на собственост [13].

20. На 7 юни 2017 г. FROB информира ЕСП, че е получил обвързваща оферта от Banco Santander същия ден в 3,12 ч., с която последното предлага да закупи акциите на Banco Popular за сумата от 1 евро. FROB предлага на ЕСП да приеме тази оферта.

21. На изпълнителната си сесия от 7 юни 2017 г. ЕСП приема предложението на Banco Santander и приема схемата за преструктуриране. Използван е инструментът за продажба на стопанска дейност [14], по силата на който всички съществуващи акции (базов собствен капитал от първи ред) и инструментите на допълнителния капитал от първи ред на Banco Popular са обезценени. Инструментите на капитала от втори ред са конвертирани в нови акции, след което са прехвърлени на Banco Santander за цена от 1 евро.

22. Тази схема е представена на Комисията за одобрение в 5,13 ч. В 6,30 ч. с решение, адресирано до ЕСП, Комисията одобрява схемата за преструктуриране.

23. На 14 юни 2018 г. Deloitte изпраща на ЕСП оценката относно разликата в третирането по член 20, параграфи 16—18 от Регламента за ЕМП, която е изготвена с цел да се определи дали акционерите и кредиторите биха получили по-добро третиране, ако за Banco Popular бе проведено обичайно производство по несъстоятелност (наричана по-нататък „оценка 3“).

[11] Фактите по делото не съдържат никакви обяснения за това защо Централната банка на Испания не е могла да предостави цялата сума на ИЛУ на Banco Popular.

[12] Неповерителен вариант на тази оценка е достъпен на адрес https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssm.2017_FOLTF_ESPOP.en.pdf?ed492d2c6735d43ab422f25ed966d712.

[13] По-специално, според тази оценка икономическата стойност на Banco Popular възлиза на 1,3 милиарда евро в най-добрия сценарий, на минус 8,2 милиарда евро в най-неблагоприятния сценарий и на минус 2 милиарда евро според най-добрата прогнозна оценка.

[14] В съответствие с член 24 от Регламента за ЕМП.

24. На 17 март 2020 г. ЕСП приема Решение SRB/EES/2020/52 [15], съгласно което акционерите и кредиторите, засегнати от преструктурирането на Banco Popular, нямат право на обезщетение от Единния фонд за преструктуриране (наричан по-нататък „ЕФП“) по член 76, параграф 1, буква д) от Регламент № 806/2014 [16].

III. Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

25. С жалбата си, постъпила в Общия съд на 7 август 2017 г., жалбоподателите в първоинстанционното производство искат схемата за преструктуриране и одобрението на Комисията да се отменят, искат поправяне на вреди и отмяна на оценка 2, както и да им се присъди обезщетение.

26. На 12 април 2019 г. Кралство Испания и Banco Santander са допуснати да встъпят в подкрепа на Комисията и ЕСП.

27. С определение от 12 май 2021 г. Общият съд разпорежда на ЕСП да представи пълния текст на схемата за преструктуриране, оценка 2, оценката на ЕЦБ от 6 юни 2017 г., че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, и писмото на ЕЦБ от 18 май 2017 г. до Banco Popular. След като се запознава с тези документи, с определение от 9 юни 2021 г. Общият съд решава, че те не са необходими за разрешаването на спора, и ги изважда от преписката по делото.

28. Общият съд отхвърля изцяло жалбата като неоснователна.

IV. Производството пред Съда

29. С жалбата си до Съда, подадена на 11 август 2022 г., жалбоподателите искат от него:

– да отмени обжалваното съдебно решение,

– да уважи жалбите им до Общия съд, с които се иска отмяна на схемата за преструктуриране и одобрението на Комисията, и съответно да осъди Комисията и ЕСП да възстановят инвестициите им в Banco Popular или, при условията на евентуалност, да ги осъди да платят обезщетение въз основа на извъндоговорната им отговорност,

– да осъди Комисията и ЕСП да им платят обезщетение въз основа на извъндоговорната им отговорност,

– да отмени оценка 2 и да осъди Комисията и ЕСП да им платят обезщетение,

– да осъди Комисията и ЕСП да заплатят съдебните разноски, направени в производството на първа и втора инстанция,

[15] Уведомление във връзка с това решение е публикувано на 20 март 2020 г. в *Официален вестник на Европейския съюз* (ОВ C 91, 2020 г., стр. 2), достъпно на адрес: eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020XX0320(01).

[16] Това решение на ЕСП е обжалвано от редица бивши акционери в Banco Popular. Общият съд отхвърля техните жалби с решение от 22 ноември 2023 г., Del Valle Ruíz и др./ЕСП (T-302/20, T-303/20 и T-307/20, EU:T:2023:735). Това съдебно решение не е обжалвано.

– да разпореди присъдените суми да бъдат увеличени с компенсаторна лихва, считано от 23 май 2017 г., или при условията на евентуалност, считано от 7 юни 2017 г., до датата на обявяване на съдебното решение, както и с мораторни лихви, считано от датата на обявяване на съдебното решение, с изключение на съдебните разноски по настоящото производство, мораторните лихви за които започват да се начисляват, считано от датата на съдебното решение,

– да им присъди всяко друго допълнително обезщетение, което счете за подходящо.

30. Според Комисията, ЕСП, Кралство Испания и Banco Santander Съдът следва да:

– да отхвърли изцяло жалбата до него,

– да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски, направени в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

31. Освен това Banco Santander твърди, че ако Съдът уважи жалбата до него и в съответствие с член 61 от Статута на Съда на Европейския съюз реши да се произнесе сам по жалбата за отмяна до Общия съд, той следва:

– в съответствие с член 264, втора алинея ДФЕС да ограничи обхвата на решението си, като потвърди последиците от продажбата на Banco Popular в полза на Banco Santander.

V. Анализ

32. Жалбоподателите изтъкват четири основания в подкрепа на жалбата си. Първото — в обжалваното съдебно решение неправилно се тълкувал и прилагал член 18 от Регламента за ЕМП. Второто — в обжалваното съдебно решение неправилно се тълкувал и прилагал член 20 от Регламента за ЕМП. С третото си основание за обжалване жалбоподателите искат поправяне на вреди във връзка с отмяната на решението, обжалвано в първоинстанционното производство, на основание член 264 ДФЕС. Накрая, четвъртото — в обжалваното съдебно решение били допуснати грешки по отношение на самостоятелното искане за ангажиране на извъндоговорната отговорност на Съюза.

33. Както бе отбелязано по-горе, според мен настоящата жалба следва да се разглежда заедно с паралелното заключение. Първото основание от настоящата жалба съответно е анализирано в точки 20—48 от паралелното заключение, докато петата и шестата част от второто основание за обжалване [17] са разгледани в точки 49—86 от посоченото заключение.

34. Останалите основания за обжалване се отнасят, първо, за твърдени нарушения на член 20 от Регламента за ЕМП, които ще разгледам в раздел А. Второ, те се отнасят за искане за поправяне на вреди, което ще анализирам в раздел Б. Накрая, жалбоподателите се позовават и на извъндоговорната отговорност на Съюза, която ще разгледам в раздел В.

35. В следващия анализ ще обясня защо Съдът трябва да отхвърли жалбата в нейната цялост.

[17] Където жалбоподателите в паралелната жалба до Съда твърдят, че Общият съд не е изпълнил задължението за мотивиране и е нарушил член 47 от Хартата.

A. Член 20 от Регламента за ЕМП

36. В първите четири части от второто си основание за обжалване жалбоподателите твърдят, че Общият съд е допуснал грешка [18] при тълкуването и прилагането на член 20 от Регламента за ЕМП по отношение на различните оценки на Banco Popular. Припомням, че в рамките на процедурата за преструктуриране за Banco Popular са извършени три оценки [19].

37. Както Съдът потвърждава в решение Aeris Invest/ЕСП [20], член 20 от Регламента за ЕМП се отнася до два вида оценки. Първата (временна) оценка е уредена в член 20, параграфи 1—15 от Регламента за ЕМП. Втората (окончателна) оценка е уредена в член 20, параграфи 16—18 от Регламента за ЕМП и трябва да бъде извършена от независимо лице.

38. Съдът констатира, че оценки 1 и 2 при преструктурирането на Banco Popular спадат към първата категория, а оценка 3 — към втората категория [21].

39. Първо, според жалбоподателите Общият съд неправилно е приел, че оценки 1 и 2 са справедливи, консервативни и реалистични, както се изисква в член 20, параграф 1 от Регламента за ЕМП.

40. Според мен Общият съд правилно е посочил [22], че и двете оценки 1 и 2 са временни, поради което непременно съдържат несигурна или приблизителна информация.

41. Общият съд всъщност извършва подробен анализ на оценка 2 по отношение на всяка категория активи, отчитайки неотложния характер на обстоятелствата като контекст, в който Deloitte извършва оценката [23].

42. Накрая, и според мен правилно, Общият съд се позовава на различните цели, които се преследват с оценки 1 и 2, на различните моменти, в които са били изготвени (и на разликата в наличната информация), и следователно правилно заключава, че те не са противоречиви [24].

43. Ето защо считам, че Общият съд правилно тълкува и прилага член 20, параграф 1 от Регламента за ЕМП.

[18] Обжалваното съдебно решение, точки 279—282 и точки 346—425.

[19] Вж. точки 16, 19, 23 и 24 по-горе.

[20] Решение от 21 декември 2021 г., Aeris Invest/ЕСП (C-874/19 P, EU:C:2021:1040, т. 70 и 71).

[21] Пак там, точка 72.

[22] Обжалваното съдебно решение, точки 294, 347 и 357.

[23] Според Съда „[с]тепента на точност на мотивите на едно решение трябва да бъде съразмерна с действителните възможности, техническите условия и сроковете, при които то трябва да бъде прието“. Решение от 6 ноември 2012 г., Éditions Odile Jacob/Комисия (C-551/10 P, EU:C:2012:681, т. 48 и цитираната съдебна практика).

[24] Вж. и анализа в паралелното заключение относно оценките и задължението за мотивиране, точки 54—70.

44. Второ, жалбоподателите твърдят, че Общият съд е допуснал грешка [25], като е приел, че с оценки 1 и 2 не се нарушават изискванията по член 20, параграф 5 от Регламента за ЕМП [26].

45. По отношение на целта, посочена в член 20, параграф 5, буква а) от Регламента за ЕМП, Общият съд установява, че в оценка 1 ЕСП е анализирал тази цел, като е определил дали са изпълнени условията за преструктуриране по член 18, параграф 1, буква а) от същия регламент [27]. В доводите на жалбоподателите няма нищо, което да поставя под съмнение обосноваността на анализа на Общия съд.

46. Общият съд правилно анализира и съответствието на оценка 2 с целите, посочени в член 20, параграф 5, букви б), е) и ж) от Регламента за ЕМП, като се има предвид, че в тази оценка Deloitte по същество посочва същите цели, като се позовава на член 36, параграф 4, букви б), е) и ж) от Директива 2014/59 [28].

47. Жалбоподателите правилно посочват, че в точка 298 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно е посочил, че не е изтъкнат конкретен довод във връзка с целта по член 20, параграф 5, буква в) от Регламента за ЕМП [29].

48. Общият съд обаче правилно се позовава на член 20, параграф 10 от Регламента за ЕМП, съгласно който временната оценка „отговаря на изискванията, предвидени в параграф 4, и доколкото е практически осъществимо в съответните обстоятелства — на изискванията, предвидени в параграфи 1, 7 и 9“. В тази разпоредба не се споменава член 20, параграф 5. Освен това Общият съд правилно посочва, че релевантен е член 20, параграф 11 от Регламента за ЕМП, тъй като в него се посочва, че оценка, която не отговаря на изискванията на член 20, параграф 5, се счита за временна, каквито са били оценки 1 и 2.

49. Ето защо считам, че Общият съд не е допуснал грешка при тълкуването на член 20, параграф 5 от Регламента за ЕМП.

50. Трето, според жалбоподателите Общият съд неправилно е приел, че с оценка 2 не се нарушават изискванията по член 20, параграфи 7 и 9 от Регламента за ЕМП.

51. Общият съд констатира, че член 20, параграф 10 от Регламента за ЕМП, който се отнася до временните оценки, предвижда, че изискванията по член 20, параграфи 1, 7 и 9 се спазват „доколкото е практически осъществимо“ в съответните обстоятелства [30].

[25] Обжалваното съдебно решение, точки 286—304.

[26] Оценката съгласно член 20, параграф 5 от Регламента за ЕМП е предназначена: „а) да предостави данни с цел да се определи дали са изпълнени условията за преструктуриране или условията за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти; б) ако са изпълнени условията за преструктуриране, да предостави данни за вземане на решението за подходящото действие по преструктуриране, което да се предприеме по отношение на субект по член 2; в) когато се прилага правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти, да предостави данни за вземане на решението относно степента на обезсилване или разсейване на инструментите на собственост, както и степента на обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти; […] е) когато се прилага инструментът за продажба на стопанска дейност, да предостави данни за вземане на решението относно активите, правата, задълженията или инструментите на собственост, които трябва да бъдат прехвърлени, и да спомогне за формиране на преценката на Съвета за преструктуриране за определяне на търговските условия за целите на член 24, параграф 2, буква б); ж) във всички случаи — да гарантира, че всички загуби по активите на субект по член 2 са напълно признати към момента на прилагане на инструментите за преструктуриране или на упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти“.

[27] Обжалваното съдебно решение, точки 292 и 293.

[28] Обжалваното съдебно решение, точки 300 и 301.

[29] Те се позовават на точки 61—66 от писмената си реплика в първоинстанционното производство, където тази цел действително е разгледана.

[30] Обжалваното съдебно решение, точка 414.

52. Ето защо според мен изразът „доколкото е практически осъществимо“ правилно включва извършването на оценка на консолидирана основа, а не за всеки субект от групата на Banco Popular, което, както Общият съд правилно посочва, не се изисква от член 20, параграф 7 от Регламента за ЕМП [31].

53. Общият съд също така не е допуснал грешка, като е приел, че оценка 2 е в съответствие с член 20, параграф 9 от Регламента за ЕМП, без да включва разделянето на кредиторите в класове, тъй като тази информация е била налична едва при извършването на оценка 3 [32].

54. Четвърто, жалбоподателите изтъкват, че Общият съд неправилно тълкува и прилага член 20, параграфи 10 и 11 от Регламента за ЕМП по отношение на оценка 2. Те твърдят, че тъй като оценка 2 (която има временен характер съгласно член 20, параграф 10 от Регламента за ЕМП) не е последвана от окончателна последваща оценка (в противоречие с член 20, параграф 11, второ изречение от Регламента за ЕМП), схемата за преструктуриране, която се основава на такава временна оценка, е недействителна.

55. В отговор на писмените въпроси на Общия съд ЕСП потвърждава, че няма да извършва последваща окончателна оценка, тъй като тя не би имала практически смисъл съгласно член 20, параграф 11 от Регламента за ЕМП [33].

56. Общият съд се позовава на член 20, параграф 13 от Регламента за ЕМП — съгласно който „извършената в съответствие с параграфи 10 и 11 временна оценка е валидно основание за Съвета за преструктуриране да вземе решение за предприемане на действия по преструктуриране“ — за да установи, че липсата на последваща оценка не засяга законосъобразността на схемата за преструктуриране [34]. Освен това Общият съд приема, че оценка, която би била извършена *след* приемането на схемата за преструктуриране и нейното одобрение от Комисията, не може да засегне законосъобразността на схемата или одобрението [35].

57. Имайки предвид констатациите на Съда в решение Aeris Invest/ЕСП [36], считам, че Общият съд правилно е тълкувал и приложил член 20, параграфи 10 и 11 от Регламента за ЕМП.

58. В заключение предлагам на Съда да отхвърли първите четири части от второто основание за обжалване като неоснователни.

Б. Искането за поправяне на вреди

59. С третото си основание за обжалване жалбоподателите просто заявяват в един параграф, че поддържат доводите си по искането за поправяне на вреди.

[31] Обжалваното съдебно решение, точка 415.

[32] Обжалваното съдебно решение, точки 421 и 422.

[33] Освен това ЕСП заявява, че компенсаторната функция на такава последваща оценка съгласно член 20, параграф 12 от Регламента за ЕМП не би била приложима към настоящото действие по преструктуриране. В решение от 21 декември 2021 г., Aeris Invest/ЕСП (C-874/19 P, EU:C:2021:1040, т. 80—82), Съдът потвърди, че член 20, параграф 12 от Регламента за ЕМП не се прилага по отношение на инструмента за продажба на стопанска дейност.

[34] Обжалваното съдебно решение, точка 280.

[35] Позовавайки се на решение от 3 септември 2015 г., Inuit Tapiriit Kanatami и др./Комисия (C-398/13 P, EU:C:2015:535, т. 22 и цитираната съдебна практика), в обжалваното съдебно решение, точки 281 и 282.

[36] Решение от 21 декември 2021 г., Aeris Invest/ЕСП (C-874/19 P, EU:C:2021:1040).

60. Макар да посочват съответните точки от обжалваното паралелно съдебно решение, жалбоподателите се позовават най-общо на искането си за поправяне на вреди и на член 264 ДФЕС, без да уточняват грешката, която според тях е допуснал Общият съд [37].

61. Съгласно постоянната практика на Съда, от член 256, параграф 1, втора алинея ДФЕС, член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, член 168, параграф 1, буква г) и член 169, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда следва, че в жалбата трябва да се посочат точно оспорваните елементи на съдебното решение, чиято отмяна се иска от жалбоподателя, както и правните доводи, конкретно изложени в подкрепа на тази жалба [38].

62. Ето защо предлагам на Съда да обяви това основание за явно недопустимо.

B. Извъндоговорна отговорност на Съюза

63. С четвъртото си основание за обжалване жалбоподателите изтъкват два довода. Първо, те твърдят, че Общият съд не е установил неизпълнение от страна на ЕСП на задължението за поверителност по член 88 от Регламента за ЕМП и член 339 ДФЕС. Неизпълнението се отнасяло за интервюто, което председателката на ЕСП, г-жа König, дала за „Блумберг“ на 23 май 2017 г., и до твърдяното изтичане на информация, публикувана от различни печатни издания [39]. Те твърдят също, че ЕСП и Комисията не са изпълнили задължението си за поверителност, тъй като са останали пасивни и не са провели вътрешно разследване по предполагаемото изтичане на информация, която е публикувана в статия на „Ройтерс“.

64. Второ, те твърдят, че Общият съд неправилно е счел за недопустими тяхното оспорване на оценка 2 и произтичащото от него искане за обезщетение.

65. Що се отнася до първия довод, според жалбоподателите информацията, че Banco Popular е под надзор, сама по себе си има поверителен характер, противно на констатацията на Общия съд в точка 613 от обжалваното съдебно решение.

66. В съображение 116 от Регламента за ЕМП се посочва информацията, която може да се счита за поверителна: съдържанието и подробните елементи на плановете за преструктуриране и резултата от всяка оценка на тези планове, както и всяка информация, предоставена по повод на решение, преди то да бъде взето, като например дали са изпълнени условията за преструктуриране, относно използването на конкретен инструмент за преструктуриране или относно действие в хода на процедурата.

67. Общият съд е обсъдил информацията, която председателката на ЕСП споделя в интервюто. По-конкретно, тя заявява следното: „Никога не говоря за отделни банки. На екрана на радара ни има повече от една банка и Banco Popular, разбира се, е сред случаите,

[37] Това трябва да се счете за недопустимо предвид решение на Съда от 28 април 2022 г., Changmao Biochemical Engineering/Комисия (C-666/19 P, EU:C:2022:323, т. 187—189). Освен това „[ж]алба, която не съдържа никакви доводи, насочени към установяване на грешката при прилагане на правото, която опорочава въпросното решение или определение, не отговаря на това изискване“. Решение от 14 октомври 2021 г., NRW. Bank/ЕСП (C-662/19 P, EU:C:2021:846, т. 36).

[38] Решение от 21 октомври 2020 г., ЕЦБ/Espírito Santo Financial Group (C-396/19 P, EU:C:2020:845, т. 24 и цитираната съдебна практика).

[39] Общият съд свежда анализа си до интервюто с „Блумберг“ и статията, публикувана от „Ройтерс“, тъй като жалбоподателите в първоинстанционното производство не посочват други твърдени изтичания на информация от ЕСП. Обжалваното съдебно решение, точка 610.

които наблюдаваме, но не е единственият“ (Well, I am never talking about individual banks. There are more banks than just one on our radar screen and of course, Banco Popular is also a case we are watching but it is not the only one we are watching)[40].

68. Според Общия съд тези забележки са с общ характер, а „информацията, че Banco Popular, в качеството си на кредитна институция, за която се прилага единният надзорен механизъм, е „наблюдавана“, не е поверителна“[41]. Общият съд добавя, че информацията за извършването на проверка от ЕЦБ на Banco Popular вече е била публично известна[42].

69. Смятам за правилна констатацията на Общия съд, че изявленията на председателката на ЕСП са с достатъчно общ характер, за да не се разкрие информацията, че Banco Popular е в процес на определяне дали са изпълнени условията за преструктуриране — информация, която би била поверителна съгласно съображение 116 от Регламента за ЕМП.

70. Що се отнася до статията на „Ройтерс“, в точки 619—643 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира, че не е доказано служител на ЕСП да е източникът на изтичането на информация и че бездействието на ЕСП, изразяващо се в неопровергаване на изтеклата информация, не доказва отговорността му за изтичането.

71. Освен това в точка 623 от обжалваното съдебно решение Общият съд правилно посочва, че жалбоподателите в първоинстанционното производство „не уточняват коя информация в тази статия е поверителна, нито доколко нейното разкриване представлява нарушение на изискванията към ЕСП или Комисията за професионална тайна“.

72. В допълнение в точка 625 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, че ЕСП е публикувал прессъобщение, в което опровергава широкото тълкуване, направено в статията на „Ройтерс“ на интервюто, дадено от председателката на ЕСП.

73. Освен това в точки 628—632 от обжалваното съдебно решение Общият съд се позовава на друга налична в публичното пространство информация, която доказва, че статията на „Ройтерс“ не разкрива никаква поверителна информация.

74. Накрая, в точка 637 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира, че жалбоподателите в първоинстанционното производство не са доказали твърдението, че длъжностно лице на ЕСП или на Комисията е изнесло информацията към „Ройтерс“, тъй като не са представили никакви доказателства в тази посока.

75. Жалбоподателите посочват също, че Общият съд неправилно е анализирал редица факти, без обаче да твърдят, че те са били изопачени. Това се отнася до съпоставянето на фактите, установени в интервюто за „Блумберг“, с фактите в статията на „Ройтерс“, както и до твърдяното изтичане на информация към испанските административни органи.

[40] Обжалваното съдебно решение, точка 612.

[41] Пак там, точка 613.

[42] Пак там, точка 614.

76. Считам тези доводи за недопустими, тъй като Съдът не е компетентен да установява фактите, нито да проверява доказателствата, освен когато жалбоподателите твърдят, че Общият съд е изопачил фактите и че това изопачаване ясно личи от материалите по делото [43].

77. Освен това страната, която се позовава на изопачаване, трябва да посочи точно доказателствата, които са изопачени от Общия съд, и да докаже грешките в анализа, които според нея са довели до това изопачаване [44].

78. Жалбоподателите само описват фактите, които вече са били анализирани от Общия съд, без да доказват, че той е изопачил доказателствата.

79. Ето защо считам, че Общият съд правилно е установил, че липсва неизпълнение на задълженията на ЕСП и Комисията за поверителност по член 88 от Регламента за ЕМП и член 339 ДФЕС.

80. Ако Съдът счете противното, следва да се разгледа твърдяната причинно-следствена връзка между това неизпълнение и вредите, причинени на жалбоподателите.

81. Жалбоподателите твърдят, че в точки 653—674 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно е счел, че липсва причинно-следствена връзка между неизпълнението на задължението за поверителност и поставянето на Banco Popular в режим на преструктуриране.

82. Според мен Общият съд правилно отбелязва, че проблемите с ликвидността на Banco Popular са били тежки още преди провеждането на интервюто на 23 май 2017 г. и че ликвидните затруднения на Banco Popular са предизвикани от множество фактори, в основата на които стоят лошите резултати на банката, обявени през февруари и април 2017 г.

83. Предвид съдебната практика относно причинно-следствената връзка, според мен Общият съд правилно е заключил, че жалбоподателите в първоинстанционното производство не са доказали достатъчно пряка връзка между вредата и укоримото поведение, което трябва да представлява основната причина за вредата [45].

84. Поради това считам, че първата част от четвъртото основание за обжалване следва да бъде отхвърлена.

85. Що се отнася до втория довод, Общият съд се позовава на член 20, параграф 15 от Регламента за ЕМП [46] и заключава, че оспорването на оценка 2 не може да бъде предмет на самостоятелна жалба [47].

[43] Решение от 2 септември 2010 г., Комисия/Deutsche Post (C-399/08 P, EU:C:2010:481, т. 63), Решение от 29 октомври 2015 г., Комисия/Anko (C-78/14 P, EU:C:2015:732, т. 54).

[44] Решение от 10 ноември 2022 г., Комисия/Valencia Club de Fútbol (C-211/20 P, EU:C:2022:862, т. 55).

[45] Обжалваното съдебно решение, точка 655, с препратка към решение от 11 юли 2019 г., BP/FRA (T-838/16, EU:T:2019:494, т. 217 и цитираната съдебна практика).

[46] „Оценката е неразделна част от решението […] за прилагане на инструмент за преструктуриране или за упражняването на правомощие за преструктуриране или от решението за упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти. Не съществува отделно право на обжалване на оценката, която обаче може да бъде обжалвана заедно с решението на [ЕСП]“.

[47] Обжалваното съдебно решение, точки 680—682.

86. Общият съд също така намира искането им за обезщетение за недопустимо, тъй като Регламентът за ЕМП не предвижда възможност да се претендира обезщетение, а и жалбоподателите в първоинстанционното производство не са посочили точния размер на претърпените вреди, нито пък точния размер на исканото обезщетение. Общият съд подкрепя тази констатация, посочвайки, че жалбоподателите в първоинстанционното производство не са структурирали искането си, що се отнася до условията за установяване на извъндоговорната отговорност на Съюза по член 340 ДФЕС[48].

87. Ето защо предлагам на Съда да потвърди констатациите на Общия съд по отношение на втората част от четвъртото основание за обжалване.

VI. Заключение

88. С оглед на гореизложеното предлагам на Съда:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

[48] Обжалваното съдебно решение, точки 685, 689 и 697.